

Unes pintures especial, de Jule Santandreu

Hi havia una vegada, un nen que es deia Marc i el seu somni era ser pintor. Però hi havia un problema, ell era molt vergonyós i es pensava que dibuixava molt malament. Però no era així.

Un dia es va realitzar un concurs de dibuix a l'escola del Marc. Ell s'hi volia presentar però no volia que les mestres i els seus companys veiessin el seu quadre. El Marc va tenir una idea, dibuixaria la seva habitació. Així que va començar a practicar dibuixant les seves sabatilles.

Quan va acabar el dibuix, estava molt cansat, era tard i la seva mare li va dir:

- Marc, a dormir.

El Marc es va estirar al llit i al cap d'un minut, ja estava dormint. L'endemà quan es va llevar i anava a posar-se les sabatilles... On eren?

El Marc va pensar que les havia agafat el seu gos Bob, i va deixar estar el tema. Va anar al menjador i es va prendre un got de llet amb cereals, es va vestir, va anar a rentar-se les dents i a pentinar-se i va dir:

- Adéu, mare.

Va sortir cap a l'escola.

A la tarda quan va plegar, va anar cap a casa molt content. Volia dibuixar. Aquesta vegada va dibuixar el seu despertador.

El van cridar per sopar. Hi havia el seu menjar preferit. Així que va acabar de sopar va anar a la seva habitació a dormir. L'endemà al matí, el Marc no es despertava i va sentir:

- Marc, és molt tard i has d'anar a l'escola!

Llavors es va despertar. I va anar cap a l'escola corrents. Quan va arribar, el mestre el va renyar molt i el Marc es va emportar un bon disgust. Al migdia, quan va sortir per anar a dinar a casa, va mirar d'arreglar el despertador però no va poder perquè havia desaparegut! Hi havia alguna cosa que no rutilava.

El Marc va intentar de dibuixar l'última cosa que li faltava practicar, la seva làmpada, i li va quedar preciosa. Llavors el Marc es va posar a fer els deures al seu estudi i de cop es va apagar la llum. No s'hi veia gens, i el Marc no trobava l'interruptor de la làmpada i va encendre el llum que estava penjat al sostre. La làmpada no hi era!

La seva germana, la Carlota, va entrar a l'habitació del Marc i es va quedar mirant els quadres. Al cap de poca estona va dir:

- Mira Marc, tot el que tu has dibuixat ha desaparegut de la teva habitació i ha anat a un món màgic.

- Però què dius, si la màgia no existeix -va dir en Marc. La Carlota va sortir de la habitació.

Llavors el Marc va pensar una estona:

- Potser sí que té raó, em dibuixaré a mi mateix i recuperaré els meus objectes.

En aquell moment, dit i fet, el Marc es va començar a dibuixar a ell mateix. Quan va acabar va anar desapareixent mica en mica fins que ja no hi era.

El Marc es va trobar sota un arbre i al seu costat va aparèixer un mag i li va dir:

- Marc, només tens una possibilitat de sortir d'aquí amb els teus objectes, has de participar en el concurs de dibuix.

- Però no puc... dibuixo molt malament -va dir el Marc.

- Has de confiar en tu mateix.

El mag li va donar una poció i se la va prendre.

El Marc va aparèixer a casa seva i va començar a fer el seu dibuix; l'endemà era el dia del concurs. Va anar a dormir.

El dia següent quan es va llevar, va esmorzar, es va vestir, es va rentar les dents, va agafar el seu quadre i va sortir cap a l'escola, allà va deixar el quadre sobre les taules d'exposició. Va arribar el moment de donar els premis.

- Els guanyadors han estat: en tercer lloc el Marc, empatat amb l'Oriol; en segon lloc la Maria, i en primer lloc la Júlia - va anunciar el director.

Tothom va començar a aplaudir. Però per al Marc el més important era haver-se presentat al concurs i poder sortir del món màgic amb els seus objectes, segur que les seves pintures ja no tornarien a fer coses estranyes.

El Marc, tot content, va aprendre una lliçó i és que s'ha de confiar en un mateix.